

דף יומי
DAF YOMI INSIGHTS

Mar 20, 2025

"How many fingers on this Hamza?"

Shalom Y'all

Impressing The Master

שמואל

“The student proved himself worthy, he has”

We see that שמואל wanted to impress ר' יוחנן, and he chose to do it with his knowledge of טריפות.

כולהו שני דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע ליה מידי דרביה אנא וכו'. וכו'. כתב שדר ליה תליתר גמלי ספקי טריפתא אמר אית לי רב בבבל איזיל איחזייה וכו'. וכו'. (חולין צה:)

Perhaps the knowledge of טריפות is more impressive as it shows more knowledge of tradition, as it is known that injuries and rulings of טריפות cannot be compared one to another.

אמר אמימר משמיה דרבא אין מקיפין בבועי (חולין מו:)

אמר רב אשי טרפות קא מדמי להדדי אין אומרין בטרפות זו דומה לזו שהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וחיה (חולין מח:)

These are two separate concepts here. We don't compare טריפות of different limbs and different injuries, but the same injury in the same limb, in the specific example of punctures of the lung, we do compare

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

them in order to determine if the puncture happened before or after the slaughtering. However we don't compare blisters in the lung.

So perhaps you can wonder if שמואל had found "El punto debil" ר' יוחנן's weak point, and he impressed him in an area of הלכה that he was not as proficient in. Rest assured that ר' יוחנן was indeed famous for his proficiency in טריפות הלכות.

אמר רבא חכים יוסף ברי בטריפות כר' יוחנן וכו. (חולין כח:)

So is there a מינה who is the רב here and who is the תלמיד?

Well the הלכה would always follow a תלמיד when he argues with his רבי.

חדא דרבי עקיבא תלמיד הוא (שבת לט:)

Here is an example where we find a מחלוקת between שמואל and ר' יוחנן in הלכות טריפות.

בעא מיניה רבה בר בר חנא משמואל העלתה צמחין מהו אמר ליה כשרה אמר ליה אף אני אומר כן אלא שהתלמידים מזדנזין בדבר דאמר רב מתנא מליא מוגלא טרפה מים זכים כשרה אמר ליה ההיא בכוליא אתמר רבי יצחק בר יוסף הוה קאזיל בתריה דרבי ירמיה בשוקא דטבחי חזנהו להנך דקיימין צמחי צמחי אמר ליה לא בעי מר אומצא אמר ליה לית לי פריטי אמר ליה אקפן אנא אמר ליה מה אעביד לך דכי אתו לקמיה דרבי יוחנן משדר להו לקמיה דרבי יהודה ברבי שמעון דמורי בה משמיה דרבי אלעזר ברבי שמעון להיתירא וליה לא סבירא ליה (חולין מח:)

One last point, perhaps it is important to know who is the Rav and who is the תלמיד simply to know אם כן.

We see that ר' יוחנן said this to איסי בר היני in the end of פרק ראשית הגז.

אמר ליה איהו ראשית הגז בכמה אמר ליה ר' יוחנן בששים והאנן בכל שהן תנן אמר ליה אם כן מה בין לי ולך (חולין קלז:)

Perhaps ר' ינאי learned this from his Rebbe ר' יוחנן:

בעא מיניה ר' יוחנן מר' ינאי מהו לשרות את החילתית בצונן אמר ליה אסור והאנן תנן אין שורין את החלתית בפושרין הא בצונן מותר אמר ליה אם כן מה בין לי ולך מתניתין יחידאה היא דתניא אין שורין את החלתית לא בחמין ולא בפושרין רבי יוסי אומר בחמין אסור בצונן מותר (שבת קמ:)

The שאלה Of The Bull With No Horns

They once asked a שאלה to the Rabbi of Chelm. The town butcher came to the Rav with his bull with no horns, and asked the Rav if it is kosher. The Rav looked carefully at the animal, and then said, "I pasken that from now on yossel the butcher is not allowed to שחט an animal unless he is wearing his glasses. This bull without horns which you have here before you is in fact not kosher. The reason is because it is not a bull. It is a horse.

Por cierto (by the way): There was a famous Talmudic Commentator who lived around the time of the רמ"א, who was the Rav in Chelm. Who was he? (The answer is at the end of this post)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Student: “What? Did you say the הלכה is like שמעון?”

Rebbe: “No! I said the הלכה is not like שמעון, Can’t you see I’m busy.”

יחיב ר' אחא בר אבא קמיה דר' הונא ויחיב וקאמר אמר ר' מלך אמר ר' שמעון בן לוי הלכה כר' שמעון אמר ליה מלך ערבאה קאמרת אין הלכה כר' שמעון קאמר וכו'. וכו'. (חולין מט.)

The Yellow One Is Definitely Forbidden

וסימניך אמימר

בעו מיניה מאמימר הני מאני דקוניא מהו לאישתמושי בהו בפסחא ירוקא לא תיבעי לך דודאי אסירי וכו'. וכו'. (פסחים ל:)

דבר אחר למינו להביא סנונית לבנה דברי ר' אליעזר אמרו לו והלא אנשי גליל העליון אוכלים אותו אמר להם אף הן עתידין ליתן את הדין וכו'. וכו'. אמר ר' יהודה עוף המסרט כשר לטהרת מצורע וזו היא סנונית לבנה שנחלקו בה רבי אליעזר וחכמים אמר אמימר בחיורא כרסב כולי עלמא לא פליגי דשריא כי פליגי בדירוקא כרסה רבי אליעזר אסר ורבנן שרו והלכתא כר' אליעזר מר זוטרא מתני הכי בדירוקא כרסה כולי עלמא לא פליגי דאסיר כי פליגי בדחיורא כרסה רבי אליעזר אסר ורבנן שרו והלכתא כרבנן דשרו בשלמא למאן דאמר בחיורא כרסה פליגי היינו דקתני סנונית לבנה אלא למאן דאמר בדירוקא פליגי מאי סנונית לבנה לאפוקי דבתי דאוכמתי (חולין סב.).

Artscroll Note 19: The word ירוק can refer to any shade of yellow or green, and even shades of blue.

We have translated it as yellow because in Talmudic usage, when this word is not modified it most commonly refers to yellow. (see above 47b note 10; see also Yoreh Dai'ah 38:1 with Taz and Shach).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

וסימניך

Red On White

שמואל

אמר ליה שבור מלכא לשמואל אמריתו משיח על חמרא אתי אישדר ליה סוסיא ברקא דאית לי אמר ליה מי אית לך בר חיור גווני (סנהדרין צח.)

פרש"י ד"ה בר חיור גווני . כלום יש לך סוס בר מאה גוונין, שחמור שלו כן הוא, במילתא בעלמא דחייה .

What color horse would שמואל want, if he were to decide to get one?

אמר שמואל ואיתימא ר' יוסף היינו דאמרי אינשי יאה עניותא ליהודאי כי ברזא סומקא לסוסיא חיורא: (תענית ט:)

Comes out it might be unknown if שמואל were to get a horse, what color it would be. However, if he were to have a white horse, perhaps he would put a red strap on it.

אמר רבה שני עורות יש לו לוושט חיצון אדום ופנימי לבן ניקב זה בלא זה כשר למה לי למימר חיצון אדום ופנימי לבן דאי חליף טרפה (חולין מג.)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Perhaps one might forget which is the inner color and which is the outer color. So as a סימן to remember, think of the גמרא with שמואל, where he says a red strap is fitting on a white horse. So with this you can remember that it is red on top of the white. As opposed to the two membranes of the lung, where you have the translucent whitish membrane on the outside and then you have the reddish inner membrane on the inside.

הריאה שניקבה רב ושמואל ורב אסי דאמרי קרמא עילאה ואמרי לה קרמא תתאה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן וסימניך כיתונא דורדא דמנחא ביה ריאה (חולין מו.)

Border Disputes

בהמה מסוכנת

A Kosher animal that is about to die, (not a טריפה) if it will not be slaughtered immediately it will cause a potential loss of money to the owner as it will become a נבילה, and it can no longer serve as kosher meat.

If this happens towards the end of יום טוב, he can only slaughter it if there is enough time in the day to complete certain conditions.

מתני' בהמה מסוכנת לא ישחוט אלא אם כן יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי ר"ע אומר אפילו כזית חי מבית טביחתה. שחטה בשדה לא יביאנה במוט ובמוטה אבל מביא בידו אברים אברים: וכו'. וכו'. (ביצה כה.)

Some general guidelines in regards to slaughtering a מסוכנת is that it must be ascertained that the animal did not die prior to the slaughter.

מתני' השוחט את המסוכנת רבן שמעון בן גמליאל אומר עד שתפרכס ביד וברגל ר' אליעזר אומר דיה אם זינקה אמר ר' שמעון אף השוחט בלילה ולמחר השכים ומצא כתלים מלאים דם כשרה שזינקה וכמדת ר' אליעזר וחכמים אומרים עד שתפרכס או ביד או ברגל או עד שתכשכש בזנבה אחד בהמה דקה ואחד בהמה גסה בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה פסולה שאינה אלא הוצאת נפש בלבד במה דברים אמורים שהיתה בחזקת מסוכנת אבל אם היתה בחזקת בריאה אפילו אין בה אחד מכל הסימנים הללו כשרה. (חולין לו.)

In Artscroll note 3 they describe the difference between a בהמה המסוכנת and a טריפה.

The specific conditions that define an animal as “close to death” will be delineated by the Gemara below (37b).

Although we learn in Chapter 3 that an animal that suffers mortal defect (a treifah) is forbidden even if it is properly slaughtered, that rule applies only to animals that have suffered the loss of some part of a vital organ (see gemara). Here we speak of an animal that is verging on death as a result of illness or general infirmity, not as a result of the destruction of any part of its vital organs (Rashi below מסוכנת ד"ה ואי ס"ד מסוכנת see Rambam, Maachalos Asuros 4:11)

דף יומי דאס וואס דאס

A Different Kosher Standard

א"ר אלעזר א"ר חנינא בן נח שבא על אשתו שלא כדרכה חייב שנאמר ודבק ולא שלא כדרכה אמר רבא מי איכא מידי דישאל לא מיחייב וכותי מיחייב אלא אמר רבא בן נח שבא על אשת חבירו שלא כדרכה פטור מאי טעמא באשתו ולא באשת חבירו ודבק ולא שלא כדרכה (סנהדרין נח:)

So it comes out that there is nothing that a ישראל is allowed to do which a בן נח is not allowed to do.

אמר רב אחא בר יעקב שמע מינה מדר' שמעון בן לקיש מזמנין ישראל על בני מעיים ואין מזמנין עובדי כוכבים על בני מעיים מאי טעמא ישראל דבשחיטה תליא מילתא כיון דאיכא שחיטה מעלייתא אישתרי להו עובדי כוכבים דבנחירא סגי להו ובמיתה תליא מילתא הני כאבר מן החי דמו (חולין לג.).

דף יומי דאס וואס דאס

Finish It All

סניא דיבי

"Hey mom how come freddie always gets the good parts, and I'm served the cecum. It's not fair."

אמר רב יהודה אמר רב העיד נתן בר שילא ריש טבחיא דצפורי לפני רבי משום רבי נתן אי זו היא כרס הפנימי סניא דיבי וכן
אמר רבי יהושע בן קרחה סניא דיבי וכו'. (חולין נ:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

"Me odio me odio me odio me odio"

-Eddie Monster (La Familia Monster)

Finish It All

וכולא גמרא

ר' נחמן

Someone could finish learning basically everything, and yet be nothing more than a basket full of ספרים if he never recieved the proper Talmudic teaching from a Rebbe.

ההוא דהוי תני הילכתא סיפרא וסיפרי ותוספתא ושכיב אתו ואמרו ליה לרב נחמן ליספדיה מר אמר היכי ניספדיה הי צנא דמלי סיפרי דחסר וכו'. (מגילה כח:)

רש"י שם ד"ה **הי צנא מלא סיפרי**. אינו אלא כסל שמילאוהו ספרים ואין מבין מה בתוכה, אף שונה הלכות ולא שימש תלמידי חכמים לתלמוד שיבינוהו טעמי משנה, ופעמים שדברי משנה סותרים זה את זה וצריך לתרצה, כגון הכא במאי עסקינן וכגון הא מני רבי פלוני היא וכגון חסורי מיחסרא, אינו יודע מה שונה :

Besides for what רש"י said about חכמים תלמידי חכמים, you see he mentioned לתלמוד, which in certain context is interchangeable with גמרא. So perhaps here is one more place where ר' נחמן mentions that he has this advantage in his list of learning accomplishments:

ההוא דאמר ליה לחבריה כי פרעת לי פרעין לי באפי בי תרי דתנו הילכתא אזל פרעיה בין דיליה לדיליה איתניסו הנך זווי אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה אין קבולי קבלתינהו מיניה דרך פיקדון ואמינא ליהוי גבאי פקדון עד דמתרמו בי תרי דתנו הילכתא ומקיים תנאיה אמר ליה כיון דקא מודית דודאי שקלתינהו מיניה פרעון מעליא הוי אי אמרת לקיומי תנאיה זיל אייתינהו דהא אנא ורב ששת דתנינא הלכתא וספרא וסיפרי ותוספתא וכולא גמרא (שבועות מא:)

I want to point out that often we find the אמוראים didn't know of a ברייתא, so you see it is not as important as knowing תלמוד and גמרא, and having שימוש תלמידי חכמים, and learning from a Rebbe how to learn.

Finish It All

Rav Huna doesn't understand

“Why was Rav Yehudah so upset?”

מחוי ר' הונא חד מדידן וחד מדידהו ואיקפד רב יהודה וכו. (בכורות מד.)

But could הונא ר' make it rain?

תא חזי מה בין תקיפי דארעא דישראל לחסידי דבבל חסידי דבבל ר' הונא ור' חסדא וכו. וכו. תא ליכנף אהדדי וכו. וכו.

(תענית כג:)

רש"י ד"ה תא ליכנף אהדדי אלמא משום חד מינייהו לא אתי מיטרא:

Well הונא ר' was able to prevent a fire from destroying his town.

דף יומי INSIGHTS ומסע דאף

בדוקרת הוות דליקתא ובשיבבותיה דרב הונא לא הוות דליקתא סבור מינה בזכותיה דרב הונא דנפיש איתחזי ליה בחילמא האי זוטרא ליה לרב הונא וכו. (תענית כא:)

Was ר' יהודה able to make it rain like ר' הונא was?

ר' יהודה וכו. אמר ליה לשמעיה שלוף לי מסנאי שלף ליה חד מסנאנא ואתא מטרא וכו. וכו. (תענית כד:)

וכי הוה מטא ר' יהודה בעוקצין וכו. (שם)

Perhaps the significance of reaching עוקצין מסכת is that it is the last מסכת in ש"ס.

מי ימלל גבורות ה' ישמע כל תהלתו (הוריות יג:)

In the above גמרא you see that although רבה and his academy learned a much more thorough analysis of ש"ס more in depth than ר' יהודה, never-the-less he was not able to make it rain like ר' יהודה could. perhaps this shows something. Also perhaps we see that it is more important to finish all of ש"ס than to fully analyze the learning in depth.

וכו. דליגמר איניש והדר לסבור (שבת סג:)

מסורת הש"ס The Conceptual

One in Judea is two in the Galilee

A bird in the hand is worth two in the bush. A unit in Judea is worth two in the Galilee.

1. וכמה נותנין לו משקל חמש סלעים ביהודה שהן עשר סלעים בגליל וכו. וכו. (חולין קלה:)
2. בני יהודה גמרו מחד רבה נתקיימה תורתן בידם בני גליל דלא גמרי מחד רבה לא נתקיימה תורתן בידם (עירובין נג:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

מסורת הש"ס The Conceptual

Border Disputes

ביאה במקצת

1. ומי איכא ידים תחילות אין דתנן הכניס ידיו לבית המנוגע ידיו תחלות דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים ידיו שניות דכולי עלמא ביאה במקצת לא שמה ביאה והכא בגזירה ידיו אטו גופו קא מיפלגי מר סבר ידיו כגופו שוינהו רבנן ומר סבר ידים כידים דעלמא שוינהו רבנן (חולין לג:)
2. תוס' ד"ה דכולי עלמא ביאה במקצת לא שמה ביאה. ואפילו לריש לקיש דאמר (זבחים דף לב:) טמא שהכניס ידו לפנים ולוקה היינו דוקא במקדש דדרשינן מדכתיב בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה מה נגיעה במקצת שמה נגיעה אף ביאה במקצת במקדש שמה ביאה : (תוס' שם)
3. אמר אביי פשיטא לי ידו של אדם אינה לא כרה"ר ולא כרה"י כרה"י לא דמיא מידו דעני כרה"י לא דמיא מידו דבע"ה בעי אביי ידו של אדם מהו שתעשה ככרמלית מי קנסוה רבנן לאהדורי לגביה או לא ת"ש היתה ידו מלאה פירות

דף יומי INSIGHTS וממצא דאף

והוציאה לחוץ תני חדא אסור להחזירה ותני איידך מותר להחזירה מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר ככרמלית דמיא ומ"ס לאו ככרמלית דמיא לא דכ"ע ככרמלית דמיא ולא קשיא כאן למטה מעשרה כאן למעלה מעשרה ואיבעית אימא אידי ואידי למטה מעשרה ולא ככרמלית דמיא ולא קשיא כאן מבעוד יום כאן משחשיכה מבעוד יום לא קנסוה רבנן משחשיכה קנסוה רבנן אדרבה איפכא מסתברא מבעוד יום דאי שדי ליה לא אתי לידי חיוב חטאת ליקנסוה רבנן משחשיכה דאי שדי ליה אתי בהו לידי חיוב חטאת לא ליקנסוה רבנן ומדלא קא משנינן הכי תפשוט דרב ביבי בר אביי דבעי רב ביבי בר אביי הדביק פת בתנור התירו לו לרדותה קודם שיבא לידי חיוב חטאת או לא התירו תפשוט דלא התירו הא לא קשיא ותפשוט ואיבעית אימא לעולם לא תפשוט ולא קשיא כאן בשוגג כאן במזיד בשוגג לא קנסוה רבנן במזיד קנסוה רבנן ואיבעית אימא אידי ואידי בשוגג והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קמיפלגי מר סבר קנסו שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד ואיבעית אימא לעולם לא קנסו ולא קשיא כאן לאותה חצר כאן לחצר אחרת כדבעא מיניה רבא מרב נחמן היתה ידו מלאה פירות והוציאה לחוץ מהו להחזירה לאותה חצר אמר ליה מותר לחצר אחרת מהו א"ל אסור ומאי שנא לכי תיכול עלה כורא דמילחא התם לא איתעבידא מחשבתי הכא איתעבידא מחשבתי: (שבת ג:ד).

4. Perhaps in regards to the תחום everyone would agree that one is not חייב for extending his hands over the שבת תחום.

מתני' מי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר"א אומר שתיים יכנס שלש לא יכנס: **גמ'** א"ר חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב והתניא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא מני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא נזקק איכא דאמרי אמר ר' חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגלך קרינן והתניא לא יכנס הוא דמאר כאחרים דתניא למקום שרובו הוא נזקק: וכו'. וכו'. (עירובין נב:)

ואמר ר' נחמן אמר שמואל שבת בבקעה והקיפוה נכרים מחיצה בשבת מהלך אלפים אמה ומטלטל בכולה על ידי זריקה ורב הונא אמר מהלך אלפים אמה ומטלטל ד' אמות וכו'. (עירובין מב:)

5. **מתני'** אילן שהוא עומד בתוך התחום ונופו נוטה חוץ לתחום או עומד חוץ לתחום ונופו נוטה בתוך התחום הכל הולך אחר הנוף **גמ'** ורמינהי אילן שהוא עומד בתוך הפנים ונוטה לחוץ או עומד בחוץ ונוטה לפנים מכנגד החומה ולפנים כלפנים מכנגד החומה ולחוץ כלחוץ מעשר אערי מקלט קא רמית מעשר בחומה תלה רחמנה ערי מקלט בדירה תלה רחמנה בנופו מתדר ליה בעיקרו לא מיתדר ליה וכו'. וכו'. (מכות יב:)

6. וכו'. ולפנים כלפנים וכו'. (פסחים פה:)(שבת ו:)(זבחים נו:)(שבת ט:)(יומא נא:)(חגיגה כה:)(שבת קכד:)(נדה מא:)(נדה נח:)(חולין מה:)(כבודות לט:)

7. בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה מהו ועל דא אפקוהו לרבי ירמיה מבי מדרשא (בבא בתרא כג:)

Por cierto (by the way): There was a famous Talmudic Commentator who lived around the time of the רמ"א, who was the Rav in Chelm. Who was he?

Answer: The מהרש"א (Rabbi Shmuel Eliezer HaLevi Eidels) served as the Rav in the town of Chelm, Poland starting in the year 1608.

דף יומי

דאסזאט וואס דאס

וסימניך

יד

בעי ר' פפא יש יד לקידושין או לא וכו'. לפאה וכו'. לצדקה וכו' להפקר וכו'. לבית הכסא וכו'. תיבעי (נזרים ו:ז).

בעי רבה בהמה בחייה מהו שתעשה יד לאבר תיקו אמר אביי הרי אמרו קישות שנטעה בעציץ והגדילה ויצאת חוץ לעציץ טהורה אמר רבי שמעון וכי טיבה לטהר אלא הטמא בטומאתו וטהור בטהרתו בעי אביי מהו שתעשה יד לחברתה תיקו אמר ר' ירמיה הרי אמרו מהשתחוה לחצי דלעת אסרה בעי רבי ירמיה מהו שתעשה יד לחברתה תיקו אמר רב פפא הרי אמרו יחור של תאנה שנפשח ומעורה בקליפתה רבי יהודה מטהר וחכמים אומרים אם יכול לחיות טהור ואם לאו טמא בעי רב פפא מהו שיעשה יד לחבירו תיקו אמר רבי זירא הרי אמרו אבן שבזוית כשהוא חולץ חולץ את כולה וכשהוא נותן נותן את שלו ומניח את של חבירו בעי רבי זירא מהו שתעשה יד לחברתה תיקו (חולין קכח-קכח:)

The גמרא in נדרים asks **five** questions in regards to the application of יד or a shortened form of speech, as to its affectiveness as being binding in creating certain obligations. The גמרא leaves them unanswered, and says תיבעי.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

The גמרא in חולין asks **five** questions concerning whether certain extensions of items can serve as יד extensions for the item to convey טומאה to the item that it is attached to, and the גמרא leaves these questions unresolved and says תיקו.

The סימן to remember these questions is the ten fingers of the two hands.

"תיקו"

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

וסימניך

Say The סימן Loud

קול יפה לבשמים וכו'. (ירושלמי יומא ד:ה)

ברוריה אשכחתייה לההוא תלמידא דהוה קא גריס בלחישא בטשה ביה אמרה ליה לא כך כתוב ערוכה בכל ושמורה אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת ואם לאו אינה משתמרת (עירובין נג:גד).

Meaning instead of saying לבשמים וכו', קול יפה לסימנים. Perhaps you can remember it better if you say it louder. I.E. It will help you remember the thing which will help you remember the thing etc.

Some גמרא's on פה דף and קול דף:

Perhaps ר' שמעון held like רבי.

מתני' השוחט ונמצאת טריפה וכו'. רבי מאיר מחייב וחכמים פוטרים וכו'. גמ' אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ראה רבי דבריו של רבי מאיר באותו ואת בנו ושנאו בלשון חכמים ודברי שמעון בכסוי הדם ושנאו בלשון חכמים וכו'. וכו'. (חולין פה:).

חומר בזרוע וכו'. : וליתני חומר בראשית הגז שנוהג בטרפות מה שאין כן במתנות אמר רבינא הא מני ר' שמעון היא דתניא ר' שמעון פוטר את הטרפות מראשית הגז וכו'. (חולין קלו:).

It is a משנה in accordance with ר' שמעון so perhaps this means רבי paskens like him.

לא לכל

אמר ר' אבא לא לכל אמר ר' מאיר שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה וכו'. (חולין פה-פה:).

אמר ר' שיזבי אמר ר' חסדא לא לכל אמר ר' יהודה אנדרוגינוס זכר הוא וכו'. (שבת קלו:).

דף יומי INSIGHTS ומסע דאפ

וסימניך

Say The סימן Loud. Rock it out.

Some Rockin' סימנים to help you remember the סוגיא's:

סימן בשר"ק (סנהדרין ע"ט):

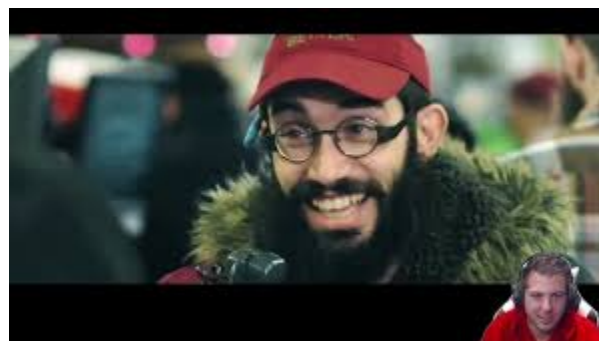
מתני' רוצח שנתערב באחרים וכו. גמ' מאן אחרים וכו. סימן בשר"ק

דף יומי דאסזאט וואס דאס

סימן ע"ב ב"ר ר"ק (גיטין ת.)

ת"ר בשלשה דרכים שוותה סוריא לארץ ישראל ובשלשה לחו"ל : סימן ע"ב ב"ר ר"ק (שם)

וסימנא ילל"י (נדרים פט.) "Yalili"

Make It Rain Baby

וסימניך

Al-Sherokrok

אמר ר' יהודה קאת זו הקוק רחם זו שרקרק אמר ר' יוחנן למה נקרא שמו רחם כיון שבא רחם בא רחמים לעולם אמר ר' ביבי בר אבוי והוא דיתב אמידי ועביד שרקרק וגמירי דאי יתיב אארעא ושריק אתא משיחא שנאמר אשרקה להם ואקבצם אמר ליה רב אדא בר שימי למר בר רב אידאי והא ההוא דיתב בי כרבא ושרק ואתא גלל אפסקיה למוחיה אמר ליה ההוא בידא הוה

(חולין סג.)

דף יומי
שדאסווינז וואס דאס

שלום